4. Рекурсия

План:

Триъгълни числа Пермутации Ефективност на рекурсията Непряка (взаимна) рекурсия

** До сега за рекурсията

Записване на число с думи на английски език (7. Функции II)

** Триъгълни числа

- Пример: Триъгълни числа.
- Ще разгледаме триъгълна форма:

```
[]
[][]
[][][]
```

- n-тото триъгълно число е лицето на триъгълник с ширина (и височена) n, като предполагаме, че всяко [] има лице 1.
- От картинката третото триъгълно число е 6.
- Интерфейс на клас:

```
class Triangle {
public:
    Triangle(int w);
    int get_area() const;
private:
    int width;
};
Triangle::Triangle(int w)
{ width = w; }
```

• Ако ширината на триъгълника е 1, тогава той има лице 1.

```
[]
int Triangle::get_area()
{ if (width == 1) return 1;
     . . .
}
```

• За решаване на общия случай, разглеждаме тази картинка:

```
[]
[][]
[][][][]
```

• Представяме лицето на по-големия триъгълник като:

```
smaller area + width
```

• За да намерим по-малкото лице, конструираме по-малък триъгълник!

```
int Triangle::get_area()
{    if (width == 1) return 1;
      Triangle smaller_triangle(width - 1);
    int smaller_area = smaller_triangle.get_area();
    return smaller_area + width;
}
```

- Как се пресмята лицено на триъгълник с ширина 4:
  - Функцията get area прави по-малък триъгълник с ширина 3.
    - Тя вика **get area** за този триъгълник.
      - Тази функция прави по-малък триъгълник с ширина 2.
        - Тя вика **get_area** за този триъгълник.
          - Тази функция прави по-малък триъгълник с ширина 1.
          - Тя вика get_area за този триъгълник.
        - Тази функция връща 1 (за триъгълника с ширина 1).
      - Функцията връща smaller area + width = 1 + 2 = 3.
  - Функцията връща smaller_area + width = 3 + 3 = 6.
  - $\circ$ Функцията връща smaller_area + width = 6+4=10.
- Техниката на изразяване на решение на дадена задача чрез решение за по-малка версия на същата задача се нарича рекурсия.
- Системния стек различни копия на рекурсивната функция (която конструира различни обекти).
- Има две основни изисквания, за да бъде рекурсията успешна (крайна!):
  - Всяко рекурсивно повикване трябва да опрости изчислението (обекта) по някакъв начин.
  - Трябва да има специален случай, където да се извършат пряко най-простите изчисления (най-малкия обект).
- get_area извиква сама себе си отново с по-малки и по-малки параметри (широчини), достигайки накрая широчина 1.

```
// triangle.cpp
#include <iostream>
using namespace std
/**
    A class that describes triangle shapes like this:
    []
    [][]
```

```
[][][]
class Triangle {
public:
   Triangle(int w);
   int get_area() const;
private:
   int width;
/**
   Constructs a triangle with a given width.
   Oparam w the width of the triangle base
Triangle::Triangle(int w)
  width = w; }
   Computes the area of the triangle shape.
   @return the area
int Triangle::get area() const
{ if (width == 1) return 1;
   Triangle smaller triangle (width - 1);
   int smaller area = smaller triangle.get area();
   return smaller area + width;
int main()
{ Triangle t(4);
   cout << "Area: " << t.get_area() << endl;</pre>
   return 0;
```

- Какво се случва, когато се пресмята лицето на триъгълник с широчина -1? Бъдете внимателни!
- Безкрайна рекурсия препълване на системния стек!
- Рекурсия наистина не е наистина необходима, за да се реши тази задача. Това може да бъде направено с помощта на:
  - прост цикъл:

```
double area = 0;
for (int i = 1; i <= width; i++) area = area + 1;
• формула:
width * (width + 1) / 2
```

** Пермутации

- Пример: Функция, която връща броя на всички пермутации на даден низ.
- Пермутация е просто пренареждане на буквите на низа, например за низа "eat":

```
"eat"
"eta"
"aet"
"ate"
"tea"
"tae"
```

• Ако низът има n букви, то броят на пермутациите се получава с функцията факториел:

```
n! = 1 \times 2 \times 3 \times ... \times n (x означава умножение)
```

• За да се пресментне стойността на функцията n! може да се използва цикъл, но има и рекурентна формула:

```
n! = (n - 1)! \times n
```

• Обичайно се дефинира:

```
1! = 1
0! = 1
```

• Рекурсивна функция за пресмятане на факториел:

```
int factorial(int n)
{    if (n == 0) return 1;
    int smaller_factorial = factorial(n - 1);
    int result = smaller_factorial * n;
    return result;
}
```

• Пример: Функция, която генерира всички пермутации на една дума.

```
vector<string> generate_permutations(string word);
```

• Следният код ще отпечати всички пермутации на низа "eat":

```
vector<string> v = generate_permutations("eat");
for(int i = 0; i < v.size(); i++)
   cout << v[i] << "\n";</pre>
```

- За генериране на всички пермутации рекурсивно генерираме пермутациите, които започват с буквата 'e', тези, които започват на 'a' и след това тези, които започват 't'.
- Използваме рекурсия за генериране на всички пермутации на по-кратки (двубуквени) низове.

```
 "at" "ta" "et" "te" "ae" "ea"
```

• Добавяме първите букви за да намерим всички трибуквени пермутации.

```
o "eat" "eta"
o "aet" "ate"
o "tae" "tea"
```

• За да реализираме идеите в предишния пример (рекурсия), правим един цикъл, които създава по-кратка дума, като пропуска текущата позиция.

• Следваща стъпка е да се намерят пермутациите на по-кратката дума.

```
vector<string> shorter_permutations
= generate_permutations(shorter_word);
```

• За всяка от късите пермутации, добавяме пропуснатата буква.

```
for(int j = 0; j < shorter_permutations.size(); j++)
{    string longer_word = word[i] + shorter_permutations[j];
    result.push_back(longer_word);
}</pre>
```

• Трябва да добавим край на рекурсията, т.е. специалния случай на дума с дължина 1.

```
int smaller factorial = factorial(n - 1);
   int result = smaller factoria * n;
   return result:
   Generates all permutations of the characters in a string
   Oparam word a string
   @return a vector that is filled with all permutations
   of the word
vector<string> generate permutations(string word)
{ vector<string> result;
   if (word.length() == 1)
   { result.push back(word);
      return result;
   for (int i = 0; i < word.length(); i++)</pre>
   { string shorter word = word.substr(0, i)
         + word.substr(i + 1, word.length() - i - 1);
      vector<string> shorter permutations
         = generate permutations(shorter word);
      for (int j = 0; j < shorter permutations.size(); j++)</pre>
      { string longer word = word[i] + shorter permutations[j];
         result.push back(longer word);
   return result;
int main()
{ cout << "Enter a string: ";</pre>
   string input;
   getline(cin, input);
   cout << "There are " << factorial(input.length())</pre>
      << "permutations.\n";</pre>
   vector<string> v = generate permutations(input);
   for (int i = 0; i < v.size(); i++)</pre>
      cout << v[i] << endl;</pre>
   return 0:
recursive dancing
```

** Ефективност на рекурсията

- Въпреки че рекурсията е мощен метод за сложни алгоритми, тя може да доведе до програми, които работят лошо (бавно, неефективно).
- Ще анализираме въпроса кога рекурсията е полезна (ефективна) и кога е неефективна.
- Пример: Редица на Фибоначи се дефинира по следния начин:
  - $f_1 = 1$
  - $\circ f_2 = 1$
  - $\circ f_n = f_{n-1} + f_{n-2}$

• Първите 10 члена на тази редица са:

```
1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, ...
```

• Точно по дефиницията се пише рекурсивна функция, пресмятаща *n*-тото число на Фибоначи.

```
int fib(int n)
{    if (n <= 2) return 1;
    else return fib(n - 1) + fib(n - 2);
}</pre>
```

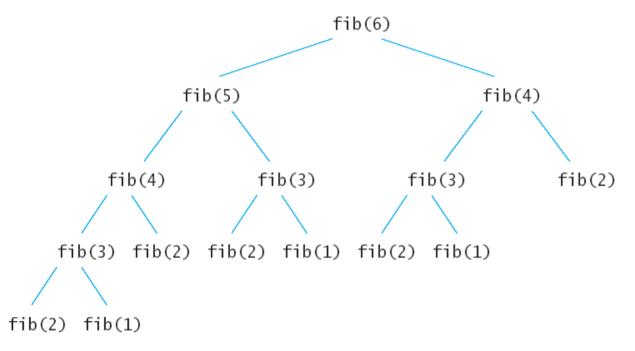
- Тази функция работи вярно, но за не много големи n работи доста (изключително) бавно.
- Ще изпълним програмата (fibtest.cpp) с *п* между 30 и 50 за да видим ефекта.
- За откриване на проблема ще вмъкнем трасиращ печат във функцията:

• Резултатът от изпълнението (<u>fibtrace.cpp</u>) показва защо изчисленията отнемат толкова време.

```
Entering fib: n = 6
Entering fib: n = 5
Entering fib: n = 4
Entering fib: n = 3
Entering fib: n = 2
Exiting fib: n = 2 return value = 1
Entering fib: n = 1
Exiting fib: n = 1 return value = 1
Exiting fib: n = 3 return value = 2
Entering fib: n = 2
Exiting fib: n = 2 return value = 1
Exiting fib: n = 4 return value = 3
Entering fib: n = 3
Entering fib: n = 2
Exiting fib: n = 2 return value = 1
Entering fib: n = 1
Exiting fib: n = 1 return value = 1
Exiting fib: n = 3 return value = 2
Exiting fib: n = 5 return value = 5
```

```
Entering fib: n = 4
Entering fib: n = 3
Entering fib: n = 2
Exiting fib: n = 2 return value = 1
Entering fib: n = 1
Exiting fib: n = 1 return value = 1
Exiting fib: n = 3 return value = 2
Entering fib: n = 2
Exiting fib: n = 2
Exiting fib: n = 2 return value = 1
Exiting fib: n = 4 return value = 3
Exiting fib: n = 6 return value = 8
```

• Дърво на извикванията:

- Тъй като fib(4) се вика два пъти, а fib(3) се вика три пъти, то много време се губи за многократни изчисления на една и съща стойност.
- Когато смятаме ръчно, просто събираме последните две намерени стойности.
- Този метод може да се програмира без рекурсия с прост цикъл (<u>fibloop.cpp</u>).

```
int fib(int n)
{    if (n <= 2) return 1;
    int fold = 1;
    int fold2 = 1;
    int fnew;</pre>
```

```
for (int i = 3; i <= n; i++)
{    fnew = fold + fold2;
    fold2 = fold;
    fold = fnew;
}
return fnew;
}</pre>
```

- Всяко рекурсивно решение (рекурсия) на една задача може да се замени с итерационно решение (цикъл).
- Винаги ли итерационното решение е по-ефективно (по-бързо) от рекурсивното?
  - Често двете решения са еднакво бързи (триъгълник, пермутации).
  - Някои задачи се решават по-лесно с рекурсия отколкото с итерация.
  - Решението на задачата за генериране на пермутации с цикъл води до по-сложен, но не по-бърз код.
  - Често рекурсивните решения са по-лесни за разбиране и прилагане правилно, отколкото техните съответни итерационни аналози.

** Непряка (взаимна) рекурсия (mutual recurson)

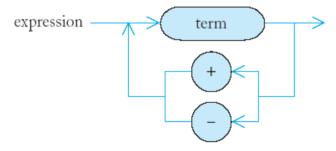
- Непрякя рекурсия е взаимно извикване на няколко функции (напр. f1 вика f2 и f2 вика f1)
- Пример: Програма за пресмятане на аритметични изрази, зададени на входа на програмата (cin).

```
3 + 4 * 5

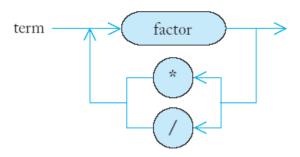
(3 + 4) * 5

1 - (2 - (3 - (4 - 5)))
```

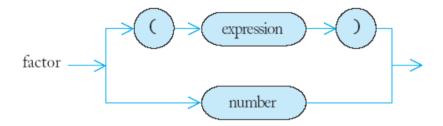
- За целта ще опишем правила (алгоритъм) за аритметични действия със синтактични диаграми.
- Диаграмата дава синтаксиса на аритметичен израз (expression).
  - Израз е или термин (term) или сума/разлика на два термина.

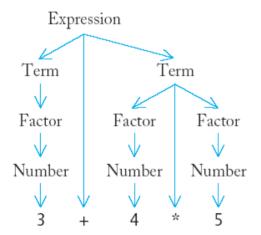
• **Термин** е или коефициент (factor), или произведение/частно на два коефициента.

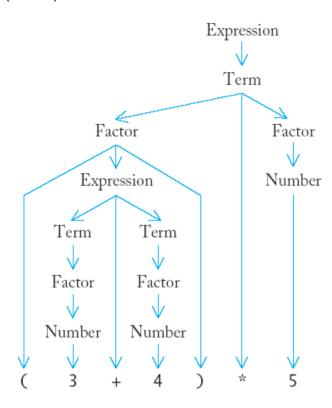
• **Коефициент** е или число (number) или израз в скоби.

- Синтактичната диаграма определя приоритетите на пресмятанията.
- Най-напред 4 и 5 ще се умножат и след това резултатът ще се добави към 3.

• Тук 3 и 4 ще се съберат и резултатът ще се умножи с 5.

- За пресмятане на израз ще реализираме трите функции: expression_value, term_value, и factor_value.
  - Функцията expression_value извиква term_value, проверява дали следващият вход е '+' или '-', и ако е, вика функцията term_value отново, за да добави или извади следващия термин.
  - Функцията term_value извиква factor_value по същия начин, като умножава или дели коефицинтите.
  - Функциятя factor_value проверява дали следващият вход е '(' или цифра, вика или expression_value рекурсивно или връща цифрата в системния буфер.
- Завършването на рекурсията се гарантира от expression_value, защото тази функция винаги чете от входа и за следващото (рекурсивно) извикване и останал по-къс вход (низ).
- Тези три функции реализират непряка рекурсия, като са взаимно рекурсивни (mutual recurson).
- Бележки: Функцията cin.peek() чете и връща един символ без да го премахва от системния стек (потока), cin.get() чете и връща един символ от системния стек. Функцията isdigit() връща true, ако аргументът е цифра и false в противен случай.

```
// eval.cpp
#include <iostream>
using namespace std;
int term_value();
```

```
int factor value();
/**
   Evaluates the next expression found in cin
   @return the value of the expression.
int expression value()
{ int result = term value();
  bool more = true;
  while (more)
   { char op = cin.peek();
      if (op == '+' || op == '-')
      { cin.get();
         int value = term value();
         if (op == '+') result = result + value;
         else result = result - value;
      else more = false;
   return result;
   Evaluates the next term found in cin
   @return the value of the term.
*/
int term value()
{ int result = factor value();
  bool more = true;
  while (more)
   { char op = cin.peek();
      if (op == '*' || op == '/')
      { cin.get();
         int value = factor_value();
         if (op == '*') result = result * value;
         else result = result / value;
      else more = false;
  return result;
   Evaluates the next factor found in cin
   Oreturn the value of the factor.
*/
int factor value()
  int result = 0;
   char c = cin.peek();
  if (c == '(')
   { cin.get();
      result = expression value();
      cin.get(); // read ")"
  else // assemble number value from digits
   { while (isdigit(c))
      { result = 10 * result + c - '0';
         cin.get();
         c = cin.peek();
```

```
}
  return result;
}
int main()
{  cout << "Enter an expression: ";
  cout << expression_value() << endl;
  return 0;
}</pre>
```